

Kabinetu Ministriv Ukrainy № 324. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/192-2021-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].

13. Zvit shchodo narkotychnoi ta alkoholnoi sytuatsii v Ukraini za 2022 rik. (2022). [Report on the drug and alcohol situation in Ukraine for 2022]. Kyiv. 77. DU «ISP MOZ Ukrainy». Retrieved from: <https://cmhmda.org.ua/wp-content/uploads/2023/01/zvit-shchodo-narkotychnoyi-ta-alkogolnoyi-sytuacziyi-v-ukrayini-2022.pdf> [in Ukrainian].

14. Pro reabilitatsiiu u sferi okhorony zdorovia. (2020, December 3) [On rehabilitation in the field of health care]. *Zakon Ukrainy № 1053-KhI*. Verkhovna Rada Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1053-20#Text> [in Ukrainian].

15. Osnovy zakonodavstva Ukrainy pro okhoronu zdorovia. (1992, November 19). [Fundamentals of Ukrainian legislation on health care]. *Zakon Ukrainy № 2801-KhII* Verkhovna Rada Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text> [in Ukrainian].

16. Bida, O., & Vlasova, A. (2023). «Ty shche ne hotovyi vid nas pity». Yak reabilitatsiini tsentry dlia narkozaleznykh likuiut, lamaiut i mitsno trymaiut. ["You're not ready to leave us yet." How rehabilitation centers for drug addicts treat, break and hold fast]. *Hromadske*. Retrieved from: <https://hromadske.ua/posts/ti-she-ne-gotovij-vid-nas-piti-yak-reabilitacijni-centri-dlya-narkozaleznykh-likuyut-lamayut-i-mitsno-trimayut> [in Ukrainian].

17. Pro litsenzuvannia vydiv hospodarskoi diialnosti. (2015, March 2). [On licensing of economic activities]. *Zakon Ukrainy № 222-VII*. Verkhovna Rada Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/222-19#Text> [in Ukrainian].

18. Pro zatverdzhennia Litsenziinykh umov provadzhennia hospodarskoi diialnosti z medychnoi praktyky. (2016, March 2). [On the approval of the Licensing conditions for carrying out business activities in medical practice]. *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy № 285*. Verkhovna Rada Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/285-2016-%D0%BF#n9> [in Ukrainian].

19. Deiaki pytannia orhanizatsii reabilitatsii u sferi okhorony zdorovia. (2022, December 16). [Some issues of rehabilitation organization in the field of health care]. *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy № 1462* Verkhovna Rada Ukrainy. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1462-2022-%D0%BF#n13> [in Ukrainian].

20. Pytannia orhanizatsii reabilitatsii u sferi okhorony zdorovia. (2021, November 3). [The question of the organization of rehabilitation in the field of health care]. *Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy № 1268*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1268-2021-%D0%BF#n11> [in Ukrainian].

21. Mizhnarodni standarty likuvannia rozladiv poviazanykh iz vzhyvanniam narkotychnykh rechovyn. (2020). [International standards for the treatment of disorders related to the use of narcotic substances]. *Perehlianute vydannia z urakhuvanniam rezul'tativ polovoho doslidzhennia. Vsesvitnia orhanizatsiia okhorony zdorovia*. Retrieved from: https://www.unodc.org/documents/drug-prevention-and-treatment/UKR_UNODC-WHO_International_Standards_Treatment_Drug_Use_Disorders_unoff_2020.pdf [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 1.11.2023

УДК 342.922

DOI: 10.36550/2522-9230-2023-15-85-91

Бондарь Александр Володимирович,

аспірант кафедри права та правоохоронної діяльності

Центральноукраїнського державного університету

імені Володимира Винниченка

e-mail: obondar@cuspu.edu.ua

<https://orcid.org/0009-0002-1234-9798>

ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЯК ОБ'ЄКТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

У статті визначено зміст поняття «інформація», висвітлено наукові погляди трактування «публічної інформації», «інформації з обмеженим доступом». З'ясовано, що на практиці відсутня єдина дефініція досліджуваного терміну.

Запропоновано авторське розуміння поняття «публічна інформація», публічна інформація – це інформація, що стосується діяльності публічної служби або інших розпорядників такої інформації, крім тієї, що становить державну таємницю, яка заздалегідь відображена та зафіксована рукописним шляхом, у тому числі різного виду технічними пристроями, на будь-яких носіях, отримана законним шляхом або створена суб'єктами владних повноважень чи інших її розпорядників у межах повноважень, визначених законодавством.

Визначено ознаки поняття «публічна інформація»: 1) має бути відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях, отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх

обов'язків, передбачених чинним законодавством та знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, передбачених законом; 2) така інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Вказано, що на сьогодні інформація є головним аспектом соціалізації людей, що призводить до консолідування особи з суспільством і державою. Інформація має вагомим значення та виступає гарантією розбудови демократичної, соціальної та правової країни. Вагомим чинником у такому випадку є забезпечення населення інформацією зі сторони органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Надано авторську класифікацію публічної інформації. Охарактеризовано види публічної інформації з обмеженим доступом, зокрема конфіденційної, таємної та службової. Розкрито класифікацію конфіденційної інформації за критеріями: за правом власності, за правом доступу, за галуззю застосування.

Ключові слова: інформація, публічна інформація, доступ до публічної інформації, конфіденційна інформація, таємна інформація, службова інформація.

Bondar O. CONCEPT AND CLASSIFICATION OF PUBLIC INFORMATION AS AN OBJECT OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION

The article defines the meaning of the concept of "information", highlights scientific views on the interpretation of "public information", "information with limited access". It was found that in practice there is no single definition of the studied term.

The author's understanding of the concept of "public information" is proposed. Public information is information related to the activities of the public service or other managers of such information, except for that which constitutes a state secret, which is previously displayed and recorded by hand, including by various types of technical devices. on any media, obtained by legal means or created by subjects of authority or other administrators within the limits of the powers specified by law.

The signs of the concept of "public information" are defined: 1) it must be displayed and documented by any means and on any media, received or created in the process of the subjects of authority performing their duties, provided for by the current legislation, and be in the possession of sub entities of power, other managers of public information provided for by law; 2) such information is open, except for cases established by law.

It is indicated that today information is the main aspect of people's socialization, which leads to the consolidation of the individual with society and the state. Information is of great importance and acts as a guarantee for the development of a democratic, social and legal country. An important factor in such a case is providing the population with information from state authorities and local self-government bodies.

The author's classification of public information is provided. The types of public information with limited access are characterized, in particular, confidential, secret and service information. The classification of confidential information by criteria: by ownership, by right of access, by field of application is revealed.

Keywords: information, public information, access to public information, confidential information, secret information, official information.

Постановка проблеми. На сьогодні інформація є головним аспектом соціалізації людей, що призводить до консолідування особи з суспільством і державою. Інформація має вагоме значення та виступає гарантією розбудови демократичної, соціальної та правової країни. Вагомим чинником у такому випадку є забезпечення населення інформацією зі сторони органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питанням вивчення публічної інформації приділяли увагу наступні вчені: Е. Аблякімова, М. Антонов, О. Кошова, Л. Олексюк, В. Олійник, М. Погосян, А.Семенченко, В. Таран, Д. Чоповський, О. Яременко та інші. Проблемні питання реалізації права на доступ до публічної інформації та механізму доступу до публічної інформації досліджували такі науковці: І.Арістова, Н. Власенко, А. Грищенко, Н. Дубина, В. Колісник, О. Логінов, О. Майстренко, А. Марущак, О.Марценюк, К. Маштак, С. Погребняк, Г. Почепцов, Т. Слїнько, Ю. Тодика, І. Усенко та інші.

Мета статті – дослідити визначення публічної інформації як об'єкта адміністративно-правового регулювання та здійснити класифікацію публічної інформації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Значна кількість суспільних наук приділяє увагу сутності інформації, її природі та соціальним особливостям. Зокрема, юридичні науки зазвичай зосереджують увагу на нормативно-правовому закріпленні порядку обігу інформації, а також її ролі з точки зору забезпечення реалізації прав та інтересів громадян. Тому для результативної взаємодії між державою та суспільством вбачається дослідження інформації крізь призму різноманітності підходів до її тлумачення.

У перекладі з латинської мови термін «informatio» (інформація) буквально означає роз'яснення, викладення, повідомлення [1]. У тлумачному словнику української мови інформацію визначено, як відомості про які-небудь події, чийось діяльність і т. ін.; повідомлення про щось [2].

На сьогодні існує значна кількість визначень поняття інформації, проте різняться погляди вчених щодо сутності вказаного явища. Саме тому, незважаючи на наявні тлумачення інформації, досі відсутнє єдине визначення, з яким погодилися б вчені.

До безумовних характеристик інформації необхідно віднести її здатність до відображення сутності об'єктів суспільних відносин, їх особливостей, структурність до викладення відповідних відомостей та різноманітність. При цьому необхідною умовою обігу інформації є її матеріалізація за допомогою певного фізичного об'єкта, енергетичного субстрату або соціальних та психологічних процесів. З точки зору загальнофілософських підходів до розуміння інформації безумовною її характеристикою є забезпечення її

обігу та руху серед суб'єктів суспільних відносин, в чому, власне, і полягає її користь для соціуму [3, с. 9–10].

Відповідно до Закону України «Про інформацію», інформацією є будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді [4].

Розділом другим вищезгаданого закону визначено види інформації, які представлено на рисунку 1.

Рис. 1. – Види інформації за змістом

Джерело: складено автором на основі [4]

У свою чергу Є. Петров виокремлює наступні види інформації: приватноправового – публічно-правового змісту; обігвоздатна – необігвоздатна; загальнодоступна – нерозкрита (з обмеженим доступом); приватна – офіційна; для комерційного використання – для вільного, звичайного, наукового, освітянського використання [5, с. 250].

Виходячи з викладеного вище, на нашу думку, інформація – це знакові комбінації у формі різного формату смислового наповнення повідомлень про певні події та явища, які відбуваються у державі, суспільстві або навколишньому середовищі, що передаються усним, письмовим, звуковим або іншим способом у тому числі за допомогою технічних пристроїв.

Повертаючись до мети нашого дослідження, при аналізі поняття «публічна інформація», варто акцентувати увагу на тому, що воно охоплює різні види інформації.

Статтею 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» визначено, що публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом [6].

Таким чином, характерною ознакою публічної інформації є те, що вона завчасно зафіксована будь-якими засобами, на будь-яких носіях та знаходилась у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації. Варто також відзначити, що інформацію можна вважати публічною через те, що всі інформаційні процеси фінансуються за рахунок бюджетних коштів. Такі кошти безпосередньо виділяються на забезпечення діяльності відповідних органів влади.

Варто зауважити, що попри законодавче визначення поняття «публічна інформація», на практиці відсутнє єдине тлумачення сутності досліджуваного терміну. Так, Д. Котляр та О. Нестеренко під публічною інформацією розуміють всю інформацію, яка наявна в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, органах влади Автономної Республіки Крим та інших суб'єктах владних повноважень, що

включає інформацію з обмеженим доступом, яка також є «публічною» в розумінні закону [7]. Л. Олексюк трактує публічну інформацію, як інформацію, яка є у письмовій, аудіовізуальній, електронній чи будь-якій іншій матеріальній формі, вироблена або отримана органами державної влади та/або пов'язана з будь-якою державною чи адміністративною функцією, в тому числі делегованою, що може мати суспільний інтерес [8, с. 8]. Е. Аблякімова вважає, що публічна інформація включає в себе інші види інформації, що класифікується законодавством на підставі тих або інших характеристик. Наприклад, категорія «публічна інформація» може включати будь-які види інформації за змістом. Адже будь-який із зазначених у ст. 10 Закону України «Про інформацію» видів інформації: інформація про фізичну особу; інформація довідково-енциклопедичного характеру; інформація про стан довкілля (екологічна інформація); інформація про товар (роботу, послугу); науково-технічна інформація; податкова інформація; правова інформація; статистична інформація; соціологічна інформація, тощо може надаватися за запитом зацікавлених осіб. Крім того, виходячи зі змісту ст. 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» до публічної інформації можуть належати різні види інформації за порядком доступу: як відкрита інформація, так і інформація з обмеженим доступом (конфіденційна, таємна та службова). Нарешті, в деяких випадках, поняття публічної інформації, може включати і масову інформацію, наприклад у випадку забезпечення доступу до неї шляхом систематичного та оперативного оприлюднення, як це передбачено ст. ч 1. ст. 5 Закону України «Про доступ до публічної інформації» [9, с. 53].

Також заслуговує на увагу визначення публічної інформації за сучасних умов, запропоноване В. Єжуніновим. На думку вченого, публічна інформація в сучасних умовах – це офіційна документована і в установленому порядку отримана та оприлюднена друкованими, електронними та іншими засобами інформація, яка створюється в процесі діяльності органів законодавчої, виконавчої і судової влади, органів місцевого самоврядування й місцевої адміністрації, громадських об'єднань, державних підприємств, установ та організацій [10, с. 7].

Таким чином, аналізуючи терміни, які містяться в нормативно-правових актах, та, враховуючи думки науковців щодо визначення досліджуваного аспекту, можемо дійти висновку, що публічна інформація – це інформація, що стосується діяльності публічної служби або інших розпорядників такої інформації, крім тієї, що становить державну таємницю, яка заздалегідь відображена та зафіксована рукописним шляхом, у тому числі різного виду технічними пристроями, на будь-яких носіях, отримана законним шляхом або створена суб'єктами владних повноважень чи інших її розпорядників у межах повноважень, визначених законодавством.

Аналіз законодавства та наукових праць у сфері публічної інформації, дозволяє нам стверджувати, що публічна інформація може бути зафіксована на цифрових, електронно-цифрових та інших технічних пристроях, що належать суб'єкту владних повноважень. Також до публічної інформації відносять публічно оголошені суб'єктами владних повноважень відомості, враховуючи й ті, які не містяться в жодному документі, але відомі працівникам розпорядника і безпосередньо використовується у їх роботі.

Варто констатувати, що саме чітко регламентований правовий порядок забезпечить законне отримання зацікавленими особами інформації (відкритої або з обмеженим доступом), якою володіють відповідні органи влади під час здійснення своїх повноважень. В свою чергу це унеможливить порушення інтересів країни.

У європейських державах діяльність, що пов'язана з роботою з публічною інформацією, в цілому ґрунтується на принципі максимальної відкритості, який полягає у тому, що державні органи зобов'язані розкривати інформацію, а кожний член суспільства має відповідне право отримувати її. При цьому обов'язок державних органів щодо оприлюднення інформації, що має особливе суспільне значення, здебільшого реалізується не лише як реакція на вимогу надати інформацію у відповідь на запити, але й шляхом оприлюднення та широкого розповсюдження документів, які становлять особливий суспільний інтерес, залежно від наявних ресурсів і можливостей. Це, зокрема, впливає з положень статті 10 Конвенції Ради Європи про доступ до офіційних документів, якою встановлено, що органам державної влади належить із власної ініціативи і в тих випадках, коли це виправдано, вживати всіх необхідних заходів щодо опублікування офіційних документів, які перебувають в їхньому розпорядженні, в інтересах підвищення прозорості та ефективності органів державного управління та сприяння інформованому залученню громадськості у справи, які становлять суспільний інтерес [11, с. 11].

На підставі правового аналізу Закону України «Про доступ до публічної інформації» публічну інформацію можна поділити на:

- відкрити (вся інформація, якою володіє влада, окрім випадків (визначених законодавством) коли доступ до інформації може бути обмежений);
- з обмеженим доступом (в свою чергу поділяється на конфіденційну, таємну, службову).

Публічна інформація завжди буває відкритою, крім випадків передбачених законодавством. Доступ до такої інформації забезпечується шляхом систематичного й оперативного оприлюднення її в офіційних друкованих виданнях, на офіційних веб-сайтах в мережі Інтернет, на інформаційних стендах та будь-яким іншим способом, а також шляхом надання інформації за запитом [12, с. 56].

Закон України «Про доступ до публічної інформації» не дає визначення інформації з обмеженим доступом, але ст. 6 до неї відносить: конфіденційна інформація; таємна інформація; службова інформація

[6].

Так, на думку В. Баскова, інформацію з обмеженим доступом складають відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді, доступ до яких обмежено відповідно до законодавства України її власником або добросовісним користувачем (суб'єктом владних повноважень, фізичною або юридичною особою) у зв'язку з її особливою цінністю для них на законних підставах [13, с. 49].

А. Марущак визначає інформацію з обмеженим доступом, як відомості конфіденційного або таємного характеру, правовий статус яких передбачений законодавством України і доступ до яких правомірно обмежений власником таких відомостей [14, с. 45].

Статтею 7 Закону України «Про доступ до публічної інформації» визначено, що конфіденційна інформація - інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов [6].

Предмет та зміст конфіденційної інформації відображається у чужій таємниці, яка перебуває у віданні сторонніх осіб, яким вона стала відомою внаслідок виконання ними службових або професійних обов'язків.

Конфіденційна інформація характеризується певними ознаками. Науковець С. Музика до ознак конфіденційної інформації відносить: а) її належність до інформації з обмеженим доступом; б) доступ до інформації визначається самою особою або нормами законодавства; в) суб'єктами конфіденційної інформації можуть бути фізичні або юридичні особи [15, с. 134].

Також С. Музикой запропонована класифікація конфіденційної інформації за такими критеріями: за правом власності; за правом доступу; за галуззю застосування (рис. 2).

Рис. 2. – Класифікація конфіденційної інформації

Джерело: складено автором на основі [15]

Отже, виходячи із вказаного вище, слід зазначити, що конфіденційна інформація насамперед стосується юридичних та фізичних осіб. Така інформація не підлягає розголошенню та є захищеною на законодавчому рівні. Особи, які володіють конфіденційною інформацією лише з власної волі можуть зробити її відкритою.

Рухаючись далі, ми проаналізуємо таємну інформацію та службову інформацію. Так, відповідно до статті 8 Закону України «Про доступ до публічної інформації», таємна інформація – це інформація, доступ до якої обмежується, розголошення якої може завдати шкоди особі, суспільству і державі. Таємною визнається інформація, яка містить державну, професійну, банківську, розвідувальну таємницю, таємницю досудового розслідування та іншу передбачену законом таємницю [6]. На нашу думку, той, хто володіє таємною інформацією має право самостійно розпоряджатися нею, а саме: на власний розсуд визначати час та спосіб її розголошення; обирати осіб, яким буде відкритий доступ до неї та зобов'язати їх не порушувати

режиму таємності щодо наданої інформації.

Доречно зауважити, що чинним законодавством України визначено порядок доступу до таємної інформації та передбачені засоби впливу на осіб, які посягають на вказану інформацію.

Службова інформація – це інформація, яку призначено для виконання посадових обов'язків та зібрано у процесі оперативно-розшукової, контррозвідувальної діяльності, у сфері оборони країни, яку не віднесено до державної таємниці. Службовою інформацією є інформація, що міститься в: документах суб'єктів владних повноважень, які становлять внутрівідомчу службову кореспонденцію; доповідних записках; рекомендаціях якщо вони пов'язані з розробкою напряму діяльності установи або здійсненням контрольних, наглядових функцій органами державної влади, процесом прийняття рішень і передують публічному обговоренню та/або прийняттю рішень; інформація, що зібрана в процесі оперативно-розшукової, контррозвідувальної діяльності, у сфері оборони країни, яку не віднесено до державної таємниці [16, с. 13].

Висновки. Таким чином, на основі проведеного дослідження публічної інформації, можемо сформулювати власне визначення зазначеної категорії, отже, публічна інформація – це інформація, що стосується діяльності публічної служби або інших розпорядників такої інформації, крім тієї, що становить державну таємницю, яка задалегідь відображена та зафіксована рукописним шляхом, у тому числі різного виду технічними пристроями, на будь-яких носіях, отримана законним шляхом або створена суб'єктами владних повноважень чи інших її розпорядників у межах повноважень, визначених законодавством.

Поняття «публічна інформація» характеризується наступними ознаками: 1) має бути відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях, отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством та знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, передбачених законом; 2) така інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Юридична енциклопедія : у 6 т. / гол. ред. Ю. С. Шемшученко. Київ : «Укр. енцикл.», 1998. Т. 2. 744 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови : уклад. і гол. ред. В. Т. Бусел. Київ ; Ірпінь : Перун, 2005. 1728 с.
3. Адміністративно-правове регулювання доступу до публічної інформації про стан використання природних ресурсів : монографія / Діхтієвський В. П. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. 152 с.
4. Про інформацію : Закон України від 02.10.1992 р. № 2657-XII. Дата оновлення 31.03.2023. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>
5. Петров Є. В. Інформація як об'єкт правовідносин. *Вісник Національного університету внутрішніх справ*. Харків : Спецвип. 2001. С. 249–252.
6. Про доступ до публічної інформації : Закон України від 13.01.2011 р. № 2939-VI. Дата оновлення 31.03.2023. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17>
7. Науково-практичний коментар до Закону України «Про доступ до публічної інформації» / Д. Котляр, Р. Головенко, О. Нестеренко, Т. Шевченко; Центр суспільних медіа за підтримки Міжнародного фонду «Відродження» та Програми сприяння Парламенту. Київ, 2012. 335 с.
8. Олексюк Л. В. Механізми державного регулювання електронного доступу до публічної інформації та відкритих даних : автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Хмельницький, 2018. 23 с.
9. Абякімова Е. Е. Правове і суспільне значення публічної інформації. *Актуальні проблеми політики*. 2013. Вип. 50. С. 52-60.
10. Єжунінов В. В. Інформаційна складова сучасних державно-суспільних відносин: проблема дефініцій. *Публічне адміністрування: теорія та практика* : зб. наук. праць. Дніпропетровськ, 2010. Вип. 1. С. 1-10.
11. Електронне урядування та електронна демократія : навч. посіб. : у 15 ч. / за заг. ред. А. І. Семенченка, В. М. Дрешпака. Частина 11 : Доступ до публічної інформації / [Ю. Б. Пігарев, В. М. Дрешпак, І. С. Куспляк]. К. : ФОП Москаленко О.М., 2017. 60 с.
12. Правовий захист інформації : Навчальний посібник. Н.І. Логінова, Р.Р. Дробожур. Одеса : Фенікс, 2015. 264 с.
13. Баскаков В. Ю. Інформація з обмеженим доступом: поняття та ознаки. *Актуальні проблеми державотворення (Імперативи розвитку юридичної та безпекової науки ; № 9)* : матеріали наук.-практ. конф. (м. Київ, 28 черв. 2011 р.). Київ, 2011. С. 47–49.
14. Марущак А. І. Слова свободи та інформація з обмеженим доступом: співвідношення понять. *Наукове фахове видання «Бюлетень міністерства юстиції України»*. Київ, 2005. № 6. С. 44–49.
15. Музика С. С. Поняття конфіденційної інформації та її ознаки. *Стан та перспективи розвитку адміністративного права України* : Матеріали VII Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції. (м. Одеса, 6 листопада 2020 р.). ОДУВС, 2020. 140 с.
16. Службова інформація: порядок віднесення та доступу. Практичний посібник / За редакцією Д. М. Слизьконіс. Автори-укладачі : О. Л. Огданська, В. В. Таран, В. В. Щербаченко. К. : Центр політичних студій та аналітики, 2014. 76 с.

REFERENCES:

1. Shemshuchenko, Yu.S. (Ed.) (1998). Yurydychna entsyklopediia u 6 t. [Legal encyclopedia: in 6 volumes]. T. 2. 744. [in Ukrainian].
2. Busel, V.T. (Ed.) (2005). Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy. [A large explanatory dictionary of the modern Ukrainian language]. Perun. 1728. [in Ukrainian].
3. Dikhtievskiy, V.P. (2021). Administratyvno-pravove rehuliuвання доступу до publichnoi informatsii pro stan vykorystannya pryrodnykh resursiv. [Administrative and legal regulation of access to public information about the state of use of natural resources]. *Monohrafiia*. Odesa. Vydavnychiy dim «Helvetyka». 152. [in Ukrainian].
4. Pro informatsiiu. (1992, October 2). [On information]. *Zakon Ukrainy № 2657-XII*. Retrieved from : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12> [in Ukrainian].
5. Petrov, Ye. V. (2001). Informatsiia yak ob'ekt pravovidnosyn. [Information as an object of legal relations]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu vnutrishnikh sprav*. Spetsvyp. 249–252. [in Ukrainian].
6. Pro dostup do publichnoi informatsii. (2011, January 13). [On access to public information]. *Zakon Ukrainy № 2939-VI*. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17> [in Ukrainian].
7. Kotliar, D., & Holovenko, R., & Nesterenko, O., & Shevchenko, T. (2012). Naukovo-praktychnyi komentar do Zakonu Ukrainy «Pro dostup do publichnoi informatsii». [Scientific and practical commentary to the Law of Ukraine "On Access to Public Information"]. Tsentр suspilnykh media za pidtrymky Mizhnarodnoho fondu «Vidrodzhennia» ta Prohramy spriannia Parlamentu. 335. [in Ukrainian].
8. Oleksiuk, L. V. (2018). Mekhanizmy derzhavnogo rehuliuвання elektronnoho dostupу do publichnoi informatsii ta vidkrytykh danykh. [Mechanisms of state regulation of electronic access to public information and open data]. *Avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk*. 23. [in Ukrainian].
9. Abliakimova, E. E. (2013). Pravove i suspilne znachennia publichnoi informatsii. [Legal and social significance of public information]. *Aktualni problemy polityky*. Vyp. 50. 52-60. [in Ukrainian].
10. Yezhuninov, V. V. (2010). Informatsiina skladova suchasnykh derzhavno-suspilnykh vidnosyn: problema definitsii. [The informational component of modern state-society relations: the problem of definitions]. *Publichne administruvannia: teoriia ta praktyka : zb. nauk. prats*. Vyp. 1. 1-10. [in Ukrainian].
11. Piharev, Yu.B., & Dreshpak, V.M., & Kuspliak, I.S. (2017). Dostup do publichnoi informatsii. [Access to public information]. *Elektronne uriaduvannia ta elektronna demokratiia*. [Electronic governance and electronic democracy]. 60. [in Ukrainian].
12. Lohinova, N.I., & Drobozhur, R.R. (2015). Pravovyi zakhyst informatsii. [Legal protection of information]. 264. [in Ukrainian].
13. Baskakov, V.Iu. (2011). Informatsiia z obmezhenym dostupom: poniattia ta oznaky. [Information with limited access: concepts and signs]. *Aktualni problemy derzhavotvorennia (Imperatyvy rozvytku yurydychnoi ta bezpekovoї nauky: № 9)*. Kyiv. 47–49. [in Ukrainian].
14. Marushchak, A.I. (2005). Slova svobody ta informatsiia z obmezhenym dostupom: spivvidnoshennia poniat. [Words of freedom and restricted information: the relationship between concepts]. *Naukove fakhove vydannia «Biuleten ministerstva yustytysii Ukrainy»*. № 6. 44–49. [in Ukrainian].
15. Muzyka, S. S. (2020). Poniattia konfidentsiinoї informatsii ta yii oznaky. [Concept of confidential information and its signs]. Stan ta perspektyvy rozvytku administratyvnoho prava Ukrainy. *Materialy VII Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi Internet-konferentsii. (m. Odesa, 6 lystopada 2020 r.)*. 140. [in Ukrainian].
16. Slyzkonis, D.M. (Ed.), Ohdanska, O.L., & Taran, V.V., & Shcherbachenko, V.V. (2014). Sluzhbova informatsiia: poriadok vidnesennia ta dostupу. [Service information: assignment and access procedure]. *Praktychnyi posibnyk*. 76. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 5.11.2023